

Küünlavalgustund

Vaikne talveõhtu ootab lund,
pilved kogunevad taevalael.
Seisata! On küünlavalgustund.
Enesse vaatamise aeg.

Tehtud töid ja tegemisi vae,
leia üles oma head ja vead –
ehk su huulilt põgenenud naer
uuesti sind omaks võtta teab?

Haara kinni päkapiku käest.
Sinu enda lapsepõlv on see.
Selgesti sa ennast selles näed,
näed üht tarekest ja valget
jõuluteed...

Võta kaasa sealt see kauge
hea,
millest südamel on hell ja soe,
nii et homset pelgama ei pea...
Ilmakuri põue siis ei poe.

Vaikne talveõhtu ootab lund.
Muinasjutte kõnnib kuuse all.
Seisata! On küünlavalgustund.
Taevas äkki on nii lähedal.

Virve Osila

Postikaru

Võru I Põhikool

Seminari 1

65608 VÕRU

Telefon:

7821234

E-post:

kool@vip.edu.ee

Veebisait:

www.vip.edu.ee

Jõuluootus

Võbisev küünlaleek
kõdistab tunnete meelt...
Käes juba jõulukuu,
toas säramas kuusepuu.
Oh seda ilu ja sära,
laste rõõmu ja kära!
Oled ise kui laps –
teed kõik toimingud krips ja kraps!
Nii, olles täis ootust ja rõõmu,
saad õnnest paraja sõõmu!

Jõululummus

Tuul oksi keerutab, neilt lumi langeb maha –
on jälle talve alguspäev.
Taas täis on aastaring, kas tahad või ei taha –
ei küsi keegi Sinu käest.
Nüüd kuusel küünal poetab tilkadena vaha,
ta leek meid veidi nukraks teeb –
nii palju vahvat jäänud elus seljataha,
ei iial tea, mis ootab ees.

On mingi kummaline lummus selles ajas,
kui aasta vahetuseks valmistub maailm;
hulk hardaid hetki, kõrvus jõulukella kaja,
ja miljon unistust, nii kirkast kui jäälill,
mis justkui kauge tähe puudutusest särab
me oma koduaknal, öeldes: kauneid jõule!

Väljas on talveõhtu pimedus, toas küünlavalguse soojus

Taas on aasta numbrit vahetamas, maa kaetud valge kuuega ja inimestel
käes aeg mõttehetkedeks. Iga aastaga peaksime saama natuke
teisemaks, vanemaks ja targemaks. Pimedal ja külmal ajal külvavad pikad
õhtud südamesse ängi, ihkame valgust ja soojust. Jõuluaeg on sädemeke
selles pimeduses. Jõulud tekitavad hinge erilise tunde – segu rõõmust,
armastusest, hoitusest.

Soovime, et kõigil meie lugejatel oleks hea ja turvaline kodu, mis kasvatab
kõiges, mida on inimesele eluks vaja. Kodu, kus oodatakse sind ka suure
murekoormaga, kus saad alati olla rahuloleva hingega. Maailmas on siiski
palju tillukesi rõõme, mis piiluvad meid igast nurgast, meie asi on osata
neid märgata ja raatsida oma lähedastega jagada. Aega ja tahtmist
selleks!

Leidke igaüks üles talvine teerada, mida mööda minnes avastada imelist
enda ümber ning koguda soojust hinge.

Soovime kõigile südamesoojade kinkide vahetamise aega ning õnnelikku
uut aastat!

Teie Postikaru

Postikaru

Võru I Põhikooli ajaleht – www.vip.edu.ee – Jõulud 2010

2.a klassi päkapikud

Inimese aasta järgib laias laastus
muutuste järjepidevust – kevadisest
rõõmujoovastusest ning suvisest
päikesepillerkaarist saab sügisel alguse
rahulikum ja mõtlikum aeg. Talvel, aasta
kõige pimedamal ajal, on lõpuks aega
vaadata sügavale enda sisse ning leida
üles rahu, tasakaal ja seosmine ilu, et uus
ring võiks jälle alata. Sellesse aega
mahub ka kokkuvõtete tegemine, tehtu
ja tegemata jäänud hindamine ning
lootusrikkalt tulevikku vaatamine.
Kuidas on läinud Võru I Põhikoolil 2010.
aastal?

Kool on õppimise koht ning sellepärast
keskendungi esmalt meie põhitööle.
Eelmisel õppeaastal õppis koolis 328
õpilast, keda õpetas 37 õpetajat. Viis
õpetajat on vanempedagoogid ning üks
pedagoog-metoodik. Meie õpetajad on
õpihulised, seega õpilastel on, kellest
eeskuju võtta.

Õpilased osalesid kahekümnel
maakondlikul olümpiaadil, selle näitajaga
oleme maakonna koolide hulgas
neljandal kohal. Kokku osales
olümpiaadidel 84 õpilast – neljandik meie
õpilaste üldarvust. Esikolmiku kohti
saavutasid 11 õpilast 15 korral, neid
juhendas 10 õpetajat. Väga headele
hinnetele õppis 40 ning headele ja väga
headele hinnetele 99 õpilast, mis
moodustab 42% õpilaste üldarvust.
Selleks, et saavutatut hoida, peame me
iga päev õppima. Tuupima, kui vaja,
mõtleva, looma seoseid – alles siis tuleb
tulemus.

Paraku viidi 15 õpilast järgmisse klassi
puudulike hinnetega ja 7 jäi klassikursust

kordama. Loodan, et iga õppija saab
aru, et õpi endale. Tärk on vara, mis
jääb meile ning mille üle me saame
uhkust tunda.

Peale õppimise on koolis võimalus
tegeleda veel paljude huvitavate
asjadega. Koolis on võimalus laulda
kooris, mängida rütmipille, tantsida
rahvatantsu, mängida käpiknukuteatris,
teha koolilehte, osaleda kunsti- ja
käsitööringides, samuti osaleda
õpilasesinduse ja Noorte Kotkaste ning
Kodutütarde organisatsiooni tegevustes.
Õpilaste silmaringi avardamine toimub
igakülgsest: sellest põhimõttest lähtuvalt
korraldatakse üritusi, õppekäike kui ka
teatri, asutuste jm külastusi.
Traditsioonilised üritused on jõulu- ja
kevadkontsert, jõulupeod, vastlapäeva
tähistamine, jürijooks, spordi- ja
matkapäevad. Lisaks toimub igas kuus
üks suurem üritus ning lisaks teemapäevi
või ainenädalaid ning õpilaste
uurimustööde konverents. Meelepärast
tegevust peaks küll jaguma igaühele ...
Tolerantsus võiks olla isiksuse
mõõdupuuks. Mõtleme küll, et hindame
oma arvamusega teisi, aga tegelikult
paneme hinde iseendale. Sallime seda,
mis on tuttav ja meie arvates ka turvaline.
Ainult et tuttavat on elus ju suhteliselt
vähese. Saaksime rikkamaks, kui võtaksime
end kokku ja õpiksime aru saama, et
mõnikord võib olla ka mitu tõe, et teise
mätta otsast vaadates võivad asjad
paista teistmoodi. Ning ka nii on õige ja
hea.

Miks ei võiks me oma südames
vahetevahel inventuuri teha? Ehk

Sündmused

- 21.12. – 1.-5. klasside jõulupidu
- 22.12. – 6.-9. klasside jõulupidu
- 23.12. – jõulukontsert

Jõulumeeleolu 8.b klassis

Selles numbris:

- ✓ **Direktori tagasisivaade lõppevale aastale**
- ✓ **Päkapikkude töötuba**
- ✓ **Comeniuse teine projektiaasta**
- ✓ **Noorkotkaste laager**
- ✓ **Lahe koolipäev 2010**
- ✓ **Mis on õnn?**
- ✓ **Jõululuulet**

ehmataks meid ennastki seal valitsev
tühjus. Ja siis imestame, et miks keegi
meile midagi ei anna. Ei naeratust, ei
sooja sõna.

Olgem leplikumad!

Ilust, kui see ei puuduta just
lumekuhilaid ja tähesära, on paljude
arvates kohatu rääkida. Minu arvates
pole see nii – nagu inimene peidab
ennast soojadesse riietesse, varjab
loodus oma ilu delikaatselt
detailidesse. Jääkristallide kordumatu
ilu – esmapilgul külm ja elutu jää
peidab endas imelisi mustreid ning
sumedas öösinises on varjul nii mõnigi
kaunis saladus teie kõigi jaoks.
Rahulikku endassevaatamise ning
enese (taas)leidmise aega!
Rõõmsaid jõulupühi ning õnnelikku uut
aastat!

Helve Sibul
Võru I Põhikooli direktor

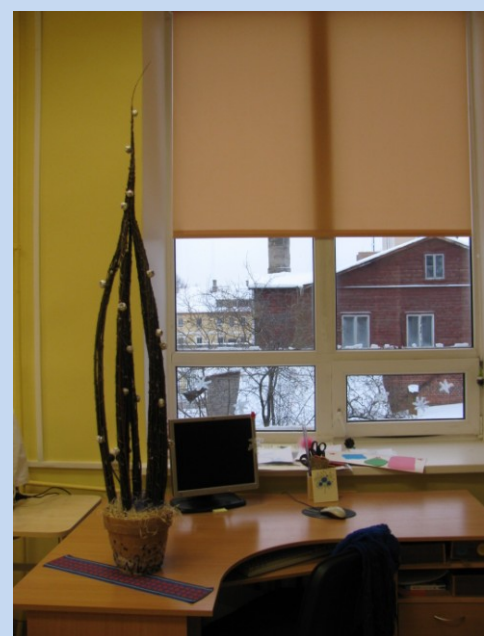
Postikaru kiikas Päkapikkude töötuppa

Töötoas toimetati õpetaja Aire juhendamisel

Valmib teistmoodi kuusk.

9.a lauakaunistus

Juba novembrikuu keskpaigast on kolmapäeviti muusikaklassis rohkesti sagimist märgata olnud. Õpetaja Aire juhendamisel tegutsevad seal usinad päkapikud, et klasside kaunistamiseks uhkeid kaunistusi meisterdada. Postikaru uudistas toimetamist kõrvalt ja samal ajal, kui näpud nobedasti toimetasid vastasid töötoas osalejad meie küsimustele.

Miks te siin olete?

Kati 9.d: Uusi mõtteid kogumas. Ja muidu ka on siin peale tunde mõnus nokitseda. Eelmisel nädalal oli meil kogu klass kohal. Ka poisid aitasid lumehelbekesi teha. Väga lahe oli koos.

Anna 9.d: Jõuludeks tuleb klass kaunistada. Siin saab ilusaid asju teha – materjalid on olemas ja õpetaja nõu andmas, kui küsimusi tekib.

Kati: Täna tahame uurida, kuidas sellist käbidest pärga saab teha (näitab kaasavõetud pilti).

Tiina 6.b ja Triin 8.b: Klassi kaunistamiseks tulime kuuske tegema. Meile meeldib meisterdada. Ja uusi asju õpib siin ka. Sellist kuuske ei ole me varem isegi näinud, aga nüüd saime selle tegemise selgeks. Ehk teeme isegi koju ühe sellise.

Mida jõulud teie jaoks tähendavad?

Kati 9.d: Kogu pere on koos, ka sugulased tulevad külla. Toad on puhtad ja kaunistatud, kõigil on pidulik meeleolu. Muidugi tuleb ka jõuluvana.

Anna 9.d: Tehakse pühadetoite. Kõigil on teiste

jaoks aega. Hästi mõnus ja rahulik on olla.

Vestlusest Kati ja Annaga selgus, et vene kultuuris käivad mõnel pool jõulude ajal jõulusandid (nagu meil mardi- või kadrisandid). Majast majja käivad peamiselt lapsed, kes soovivad häid pühi ja laulavad jõululaule.

Tiina 7.a: Jõulude ajal on inimesed rõõmsamad, rahulolevamad ja ka abivalmimad kui tavaliselt. Märgatakse, kui teisel on mure ja püütakse abikäsi ulatada. Igapäevaelus hoolib küll igaüks ainult iseendast.

Kadi 4.a: Sel aastal olen ise juba palju kingitusi valmis teinud. Mina arvan, et kingituse puhul ei ole tähtis see, kui suur see on ja kui palju maksab, vaid et see tuleks hingest. Seepärast sobivadki hästi isetehtud kingitused. Need võivad olla hoopis pisikesed ja sümboolsed, tähtis on, et mõtled teiste peale ja püüad neile rõõmu valmistada.

Kelly 4.a: Mina olen varasematel aastatel ka lastekodulastele väikseid pakikesi saatnud. Mul on üks sõber, kes aitab need kohale toimetada. Endal on alati hinges helge tunne, kui pakid tee olen saatnud. Loodan, et saajatel on neist rõõmu ka olnud.

Kadi ja Kelly rääkisid veel, et alati, kui nad näevad kuskil (nt kaubanduskeskuses) annetuskasti, näpistavad nad natuke oma taskurahast sinna panemiseks, et abivajajaid aidata.

Üks teistmoodi koolipäev

04.11.2010 toimus Tartus Vanemuise teatris noortekonverents „Lahe koolipäev 2010“. Sel aastal oli teemaks „Kes juhib meie mängu?“. Ühisbuss, mis võttis peale kõik kagueestlased väljus kirikuplatsilt poole kaheksa ajal. Jõudnud Tartusse, ootas meid ees orienteerumine linnas.

Edasi läksime Vanemuise teatrisse. Osavõtjaid oli ligi 700 ning nii mõned pidid püsti seisma, sest istekohti ei jätkunud kõigile. Alustuseks vaatasime katkendit „Helisevast muusikast“, tundus päris põnev. Meil on ka klassiga kavas seda etendust vaatama minna. Üritust juhtisid särav ja kirklik lavastaja Ain Mäeots ning konverentsi programmijuht Märt Treier. Sissejuhatuses rääkisid nad, et tänavune teema – mõjutamine - ei ole kellegi jaoks tähtsusetu. Kord juhatakse meid, teinekord tuleb meil endil sõnad appi võtta ning kahjuks kohtame igapäevaelus ka neid, kes ainult sõnadega mõjutamisega ei piirdu. Märt Treier julgustas meid vaheaegadel päeva külalistega kontakteeruma ning neilt vahetuid kogemusi küsima.

Peale värskendavat mahlapausi astusid lavale päeva külalised Urve Palo, Peep Vain ja Juku-Kalle Raid, kes analüüsisid erinevaid mõjutamistehnikaid. Miks tunduvad maasikad ja šokolaad reklaamis nii isuäratavad? Miks filmitakse Hitlerit alt üles? Kas mina

lasen end mõjutada? Kuidas ennast kehtestada? Nendele ja paljudele teistele küsimustele otsisid esinejad oma sõnavõttudes vastuseid. Vahepeal sõime maitsvat lõunat ning siis tulid lavale isa ja poeg – Hannes ja Rasmus Kaljupärved. Nad rääkisid oma eluteest, sellest, kuidas nad teatrini jõudsid ning igapäevaelust meie ümber. Kõige rohkem kipume me haiget tegema just oma lähedastele, nii kutsusidki Kaljupärved kaasa mõtlema perekonnast, eeskujudest, mõjust ning valikutest, mida igaüks ise peab tegema. Peale sõnavõtte kuulutati välja „Hea Eeskuju 2010“ konkursi võitja. Oliivia Naarits on Tartu tüdruk, kes juhib oma kooli õpilasesindust, korraldab üritusi, püüab seista õpilaste õiguste eest. Laiemalt on ta tuntuks saanud sellega, et valmistas ise ette ning viib eakaaslaste hulgas läbi koolitusi HIV/AIDSi teemal, lootes õpetada neile vastutustunnet. Ta võttis endale varjupaigast koera,

kellest nüüdseks on saanud väga hea sõber. Nii julgustab ta teisi, selle asemel, et osta endale kallid lemmikloom, pakkuma kodu just kellegi poolt hüljatud loomakestele. Ta oskab märgata abivajajaid ning ei jäta neid hätta. Tänu Oliivia- sugustele noortele on maailm meie ümber kindlasti parem paik. Päeva lõpuosas laulis meile Uku Suviste ning esines Tarmo Leinatamme orkester. Päev oli pikk ja väsitav, aga väga õpetlik. Minul oli seal veel eriti tore, sest kohal oli hästi palju esindajaid EÕEL-st, kellega sai kogemusi vahetada ja niisama juttu rääkida.

Sandra Raudsepp 9.c

6. - 9. detsembrini toimus koolis matemaatika-emakeelenädal. Vahetundides murti pead ülesannete kallal, milles kaks ainet ühendatud. Kolmapäeval oli klassides peastarvutamise võistlus ning matemaatikaga seotud sõnade õigekirjatöö. Neljapäeval toimus matemaatika-emakeele õhtupoolik, kuhu jagus nii nuputamist kui võistlusmomenti.

„Kalamees“ püüdis rühmale ülesande.

Kes on kõige tähelepanelikum?

Noorkotkaste Võru-Vastseliina laager 19-20. novembril

Teekond Vastseliina kulges kenasti. Vihma kallas küll, aga sellest polnud lugu, kuna kõik tegevused toimusid esimesel päeval koolimajas sees. Alustuseks saime natuke aega asjade lahti pakkimiseks ja olukorraga tutvumiseks. Seejärel rivistati kogu laager üles ja rahvas jagati viide segavõistkonda. Mina ja Kevin olime rühmajuhid, meie jagasime käske, kellel mida teha tuleb. Meie, juba vanade kalade jaoks olid tegevused kõige tavalisemad: noorkotkaste loeng, esmaabi, sõlmed, topograafia (kaardiõpe) jms. Mulle oli kõik väga selge ja arusaadav, aga organisatsiooni noorematele liikmetele kulus kogu info kahtlemata marjaks ära. Kui õhtu kätte jõudis, läks lahti orienteerumiseks. Ausalt öeldes tegid minu rühma väikesed noorkotkad ja kodutütred kogu töö ära, sest ma ise ei viitsinud väga asjasse süveneda. Orienteerumine toimus koolimaja evakuatsioonikaardi

abil terves majas. Igast plaani järgi leitud kohast sai sõnu, mis kokkuvõttes pidid moodustama loogilise lause. Vaba aja sisustamiseks oli meile esinema kutsutud Vastseliina kohalik Heavy- Metal-rock-punk band nimega "COSMO". Mind nende esinemine väga ei köitnud, nii tegelesin rohkem oma asjadega. Aga kaasaelajaid bändile jagus. Kui öörahu välja kuulutati, algas laagri kõige huvitavam osa. Mulle nimelt pakub öövalve eest põgenemine ja nende luuramine eriti palju põnevust. Sain umbes kaks korda epistlit kuulata, siis andsin ise järele ning kella nelja paiku jäin magama. Hommikuäratus oli kella kaheksa ajal, mis on seesuguse laagri kohta üllatavalt hiline aeg. Tegime hommikusööki, võimlesime ja panime asjad kokku ning juba algasidki taas tegevused punktides. Tegime noorkotkaste testi, milles kontrolliti meie üldteadmisi ja seda, kui hästi me

organisatsiooni seadusi tunneime. Peale seda viidi läbi liiklustest, relvast laskmine ja riviõppus. Järgnevalt jagati kõik kohalolijad kahesteks gruppideks ning saadeti Vastseliina metsa alla orienteeruma. Ma sain endale paariliseks kohaliku elaniku. Ta oli minust küll seitse aastat noorem, aga kodukanti tundis hästi ning kaart oli kogu aja tema käes. Natuke ebaõnne sai mulle küll osaks, sattusin nimelt poole sääreni pori sisse, aga sooritatud sai seegi ülesanne. Lõpetamisel kuulutati minu rühm parimaks ning selle üle olin uhke. Pärast autasustamist korjasime asjad kokku ning laager oligi selleks korraks läbi. Tegelikult oleks võinud toimuda midagi ekstreemsemat ja rohkem kogemusi pakkuvat, aga rahule jäin nende päevadega ikka.

Kaspar Kaasla 9.c

Külastasime Kuperjanovi Üksikjalaväepataljoni

Kuna pühapäeval oli isadepäev, oli esmaspäev just sobiv Kuperjanovi ÜJP külastamiseks. On ju sõjaväelase amet kahtlemata üks väga mehine amet ja sellega me oma külaskäigul tutvust tegimegi. Hommikul kell 8.00 kogunesime värava juurde ja kui meid sisse lasti, läksime vaatama sõdurite hommikust rivistust. Kõik nad seisid sirgelt kolonnides. Kui sõdurid marssima hakkasid ja minu eest mööda läksid, oleks saanud täpselt sel hetkel, kui nad olid minu ees, nende jalgade vahelt palli visata nii, et pall poleks jalgu puutunudki. Järgmiseks vaatasime jõusaali, kus sõdurid trenni teevad ning seejärel nende magamistube. Toad olid neil väga korras, tekid voodite peal sirgeks silutud ja asjad kappidesse kui joone järgi sätitud. Nii mõnigi meist saab nähtust eeskuju võtta. Eks ikka juhtub, et kiirustades mõnikord asjad pilla-palla jäävad või hommikurutus voodi üldse emale üles teha ununeb. Veel näidati meile sööklad ning seejärel läksime masinaid uurima. Ühe vana sõiduki peale said poisid ronida ka. Arestimaja vaatasime samuti. Kuigi puhas ja korras, polnud see just meeldiv paik, vaevalt et keegi sinna sattuda tahab. Eks siis peab vastavalt käituma. Külastuse lõpuks vaatasime ühes väikeses kinosaa-li-taolises ruumis filmi sellest, kuidas sõduritarkusi õpitakse. Põikasime veel läbi raamatukogust ning oligi aeg sammud kooli poole seada. Et meil liikluses ikka turvaline oleks, kingiti meile helkurid. Minule see külaskäik väga meeldis.

Meril Mändik 4.a klass

Osalesin matemaatikalaagris

Hommikul lippasin korraks koolist läbi, et vahetusjalatsid võtta. Väljasõit oli kell 9 hommikul, suundusime Põlva poole. Robert lõbustas bussis kõiki sellega, et lobises ja laulis pidevalt. Kui kohale jõudsim, jaotati meid tubadesse. Meie Mariliisiga saime endale mõnusa ahjuga toa. Hakkasin jalatseid vahetama ja voilaa! Olin koolist kaasa haaranud ühe Elise välisjalatsi ja ühe enda siseka. Uhke paar! Esimeses loengus õppisime, kuidas ülesannete lehte ja ülesandeid vormistada. Lahendasime ka mõndasid ülesandeid. Peale loengut oli meie poolt kauaoodatud lõuna. Köht täis, algas loeng teises majas. Selle käigus tegelesime arveldamise ja rahadega. Saime teada, kuidas valida õiget panka, kuidas orienteeruda pakutavates boonustes. Sinna loengusse unustasin ka oma laagrist antud pastaka. Sellest oli kahju, sest suhteliselt harva antakse nii head pastakat, kui see oli. Pärast MINURAHHA loengut oli veel üks loeng ja peale seda tuli viktoriin, kus jaotati meid gruppidesse. Meie grupp oli üpris lahe. Nalja sai palju. Enamuse ajast naersime, vähemalt mina tegin seda küll. Viktoriini me kahjuks ei võitnud, aga saime siiski hästi hakkama. Peale õhtusööki oli kõigile laagrilistele ühine tegevus. Oli sõnamäng ja grupitutvustus. Lõpus saime ka kooki. Laurisele meeldis mu sall, seega lõpus ta põgenes sellega ära. Millalgi sain tagasi ka. Hängisime veel niisama punases majas. Joannaga tegime ka kolme poisiga lumesõda kättemaksuks selle eest, et üks neist viskas mulle varem lume krae vahele. Joannaga mängisime ka ninjasid. Enne magamaminekut otsustasime Mariliisiga kolida üleskorrusele, kus ööbisid Elis ja Joanna. Seltsis ikka segasem! Teise päeva esimene loeng oli minu jaoks raske. Peale seda tuli maagiliste ruutude loeng. Selles käigus jooksis mu ajulõng täiesti sõlme. Kuidas on kellelgi viitsimist ja mõtlemist, et teha maagiline ruut, mille suurus on 1111x1111 ruutu? JUBE! Peale seda tuli lemmikloeng, mida pidas meie oma õpetaja. Siin ma juba sain asjadest aru. Geomeetria on lihtne. Hiljem tuli lõuna ja siis läksime Karoliinaga pildistama lund ja loodust. Ruttu jõudis kätte ka oksjoniaeg, kus me eriti midagi ei ostnudki, pool rahast jäi alles, selle sai endale Lauris. Vähemalt sai meil nalja. Peale oksjonit läksime tube koristama ja asju pakkima ning juba oligi käes laagri lõpetamine ja ees ootamas kojusõit. Järgmisel aastal tahaks laagris kindlasti uuesti osaleda.

Ann Sandra Anderson 8.a

Kadritrall

Meie koolis toimus 25. novembril kadritrall. Kõikidel lastel olid seljas vahvad kadriiided. Kogunesime saali ja siis tulidki meile külla Kadriema, pereisa ja nende kaks poega. Poisid esitasid meile luuletusi, Kadriisa rääkis, et nad loevad neid kodus pidevalt. Siis tahtis Kadriema teada, mida meie õppinud oleme ja kõik klassid said esineda. Meie klass tutvustas kadripäevakombeid, rääkisime teistele ka seda, et nimi Katharina, Katherina, Katariina tähendab kreeka keeles „puhas, siivas, plekitu“. Meie nimedepreugis on tuntud nii Katariina kui nime lühendid Kaarin, Karin, Kadi, Kadre, Kadri, Kadrin, Kadu, Kai, Kaia, Kaie, Kaisa, Kata, Kati, Katre, Katrin, Kädi, Kädu, Riin, Riina, Riinu, Triin, Triinu. On arvatud, et sama nimi on meile võinud anda ka Kaja ja Kaire. Veel tutvustasime me ilmatarkusi. Selles, et vanarahval ennustades tõsi taga oli, saime samal päeval ka veenduda. Nimelt usuti, et kui mardipäeval sula ja porine on, siis Kadri toob hanged aia äärde. Täpselt nii tänavu oligi. Eks vaatame ja jälgime, kas teised ennustused ka paika peavad.

- Kui kadripäeval tuuled ja tormid, siis jõuludeks toob ilusa ilma.
- Kui kadripäeval külmetab või lumi on maas, hanged aia ääres, siis tuleval aastal oodata head viljasaaki.
- Kui kadripäeva ja jõulude vahel on rohkelt härmatist, siis tuleval aastal on rukkilõikuse ajal ilusad ilmad.
- Kadripäeval pidavat talvetaat viskama külma kivi merre ja sooja kivi allikasse.
- Kadripäeval läheb sügis üle talveks.
- Selline, nagu on ilm kadripäeval, on ta arvatavasti ka küünlapäeval (2. veebruar).

Pärast küsisid külalised meilt mõistatusi ja õpetasid lõbusaid mängu, mille eest saime kommi. Vahva kadritrall lõppes ühise Jenka- tantsuga.

Karl Toomas Pajumäe 4.b

Sinimütsike

Elas kord Sinimütsike, kel olid seljas sinised riided ja peas sinine müts. Sinimütsike oli taevahaldjas ja mütsi kodus ta sellest tükikesest, mille ta sinitaeva küljest endale võttis.

Ükskord, kui Sinimütsike taevas ringi hõljus, tuli talle vastu vihmapihv. Sinimütsikesele ei meeldinud hallid vihmapihved ja nende mittemeeldimine oli vastastikune. Pihv käsutas torinal:

„Mine eest!“

Sinimütsike vastas upsakalt: „Ei lähe. Ma ei taha, et suvel sajak.“

„No siis ma kalkan su veega üle,“ ähvardas vihmapihv.

„Ei kalla sa midagi, praegu on ilus sinine taevas ja kellelegi pole vaja, et taevas kattuks hallide pilvedega,“ pahandas Sinimütsike vastu.

„Ah et mina olen hall. Ise oled sinine,“ torises pihv.

„Ikka parem kui hall,“ vaidles Sinimütsike vastu.

„Lilledele ja taimedele on vett vaja, aga kui sa mul kasta ei lase, siis kuivavad taimed ära. Pealegi lähen ma peale sadu niikuinii minema, siis on taevas jälle sinine,“ püüdis pihv nüüd rahulikult seletada.

Sinimütsike mõtles veidike, tal hakkas lilledest kahju ja ta lubas pilvel sadama tulla: „No kasta siis pealegi, palun vabandust selle pärast, et ma sulle halvasti ütlesin.“

„Pole midagi, ma ju olen tegelikult ka hall,“ oli pihv leplik.

Kui pihv oli ära läinud, läks taevahaldjast Sinimütsike alla maa peale, kus kõik oli puhas ja väga ilus. Ta oli õnnelik, et nende riid pilvega oli kenasti lahenenud.

Meril Mändik 4.a klass

4.a kirjutas õnnest:

Õnn on inimese sees. Õnnetunde tekitavad erinevad asjad. Kui näiteks päkapikk toob igale lapsele ühe kommi, siis mõni laps on selle üle rõõmus, teine aga tahaks tervet pakki saada. Õnnelik inimene on see, kes on terve, kelle soovid täituvad ja kes on rõõmus. Õnn sõltub inimese mõtlemisest. Kui mõtled, et oled õnnelik, siis nii see ongi. Samamoodi on aga võimalik end ka õnnetuks mõelda. Et inimene saaks õnnelik olla, vajab ta hoolimist ja armastust.

Marianne Raha

Minu arvates on õnnelik inimene see, kellel on perekond. Mõne inimese

teeb õnnelikuks ainult raha, teise jaoks on tähtis, et oleks toitu, kodu ja vanemad. Ka tervis peab korras olema ja sõpru on vaja, sest üksi on igav. Sõbrad abistavad, kui hätta jääd. Õnnelikuks teeb seegi, kui miski õnnestub, hästi korda läheb.

Jakob Kuslap

Inimene on õnnelik siis, kui tal läheb hästi. Rõõmus olek teeb enesetunde heaks ja oledki õnnelik. Tähtis on, et oleksid olemas inimesed, kes sind armastavad ja toetavad.

Nagu inimesedki, vajavad ka loomad hellust ja hoolt. Palju on lapsi, kes ära antud lastekodusse, ja loomi, kes sattunud varjupaika. Kui sa

annetad lastekodulaste jaoks raha või asju või võtad endale varjupaigast lemmiklooma, oled nende õnnetute jaoks palju ära teinud ja tunned end ise õnnelikuna.

Rõõmustan alati, kui saan koolis hindeks viie. Sellega teen õnnelikuks oma vanemad, kes minu rõõmu jagavad. Ma rõõmustan ka siis, kui sõidan maale vanaema juurde, kus mind ootavad kass Blacki ja koer Naksu. Lähen Naksuga metsa jalutama ja räägin talle kõigist oma muredest ja saladustest. Mul endal hakkab kergem ja koerale teeb minuga koosolemine heameelt.

Meril Mändik

Teisel projektiaastal käsitletakse Comeniuse programmi raames energiateemat

11. novembril kogunesid Comeniuse programmis osalevad klassid saali.

Üritus algas esitlusega, mille tegid Armand-Tormis ja Karl 7.b-st ning õpetajad Eva ja Hille. Kui eelmisel aastal uuriti programmi raames vett, transporti ning ka näiteks mobiiltelefonide kasutamisega seonduvat, siis tänavu on tähelepanu keskmes taaskasutatav energia.

Tuulepargid, kus energiat toodavad tuulegeneraatorid, on Eestimaal olemas juba Paldiskis ja Pakri poolsaarel. Tuuleenergia tootmisel on probleemiks sellega kaasnev müra. Ka Hiiu maale tahetakse tuuleparki rajada, aga kohalikud elanikud võitlevad selle vastu just lärmi pärast. Teine võimalus loodusest energiat saada on paigaldada hoone katusele päikesepaneelid, mis koguvad päikesekiirguse kokku ja muundavad selle energiaks. Niimoodi saaks Eesti tingimustes peamiselt vett soojendada, aga lõunapoolsetes maades, kus päikeselisi päevi palju rohkem on kui meil, toimib kogu küttesüsteem päikeseenergial. Esimene päikeseenergiapark Eestis pidi valmima Võrumaal Sõmerpalu vallas Kurenurme külas suvel 2010, aga praegu on tähtaeg edasi nihkunud. Saime ka teada, et päikesemaja on passiivmaja, millel meie mõistes tavapärasest küttesüsteemi üldse ei ole. Maja köetakse päikeseenergiaga ning see ehitatakse nii, et

maksimaalselt päikesekiirgust saaks kinni püütud. Kollektoritega on kaetud kogu maja lõunapoolne külg. Õpetaja Eva rääkis ka sellest, kuidas ta Taani-reisi ajal sealsel prügimäel käis. Kogu sealne prügi põletati ja saadud energiat kasutati. Korsten oli 150 meetri kõrgune ja kasutatav tehnika on nii võimas, et 98% suitsust on puhastatud.

Taaskasutus pole ka Eestis võõras teema. Meil töödeldakse ümber paberit, plastikut ja klaasi. Kui sa viid oma limpsipudeli taaraautomaati, mitte ei viska seda prügikasti, annad oma väikese panuse energia säästmiseks. Moekunstnik Reet Aus teeb oma kollektsioonid materjalide taaskasutuse põhimõttel. Ka meie kooli moeshowdeks õmblesid tüdrukud oma kostüümid kasutatud asju ümber tehes. Ostes rõivaid second hand poodidest hoiame samuti loodusressursse kokku, sest iga uue rõivatüki valmistamine nõuab palju energiat. Lisaks nendele poodidele on eesti suuremates linnades taaskasutuskeskused, kuhu saab viia mööbli, kodumasinad ja muu sellise, mida majapidamises enam vaja ei lähe. Kellegi teise jaoks võivad need asjad aga väga vajalikeks osutuda. Igal kevadel osaleb meie kool kampaanias “Teeme ära” eesmärgiga oma kodulinna ja sellega kogu Eestimaad puhtana hoida. Olles ise selle raames sodi

kokku kogunud, ei lennuta loodetavasti keegi enam nii kergesti paberit või kilenutsakat maha. Kuulata ja kaasa mõelda oli huvitav. Saadud teadmisi saime kohe ka viktoriinis proovile panna. Ürituse lõpetuseks laulsime kõik koos Comeniuse hümnit ja siis jagasid õpetajad meile kommi. Paberid panime pärast muidugi prügikasti!

Getter Peik, Kevin Lumi 9.c

Projektis osalejad räägivad sellest, mis teoksil

Saadud teadmisi tuli kohe viktoriinis proovile panna

Ürituse lõpuks lauldi koos Comeniuse hümnit